

Chambre des Représentants

SESSION 1975-1976

23 MARS 1976

PROJET DE LOI

organisant
l'initiative économique publique.

AMENDEMENTS
PRÉSENTÉS PAR M. CLERFAYT.

Art. 2.

A. En ordre principal.

Au § 3, 1re et 2e lignes supprimer les mots « sauf dans les cas prévus à l'article 3^{quinq}ies ».

JUSTIFICATION.

La jurisprudence de la Commission bancaire impose, lors de toute offre publique d'achat, que les auteurs prennent l'avis du conseil d'administration de la société incriminée.

Comme le holding public doit être mis sur le même pied que les holdings privés, donc soumis aux procédures imposées par la Commission bancaire, le § 3 tout entier est superflu.

Il n'y a cependant pas d'inconvénient à le maintenir à condition que l'exception prévue en faveur des cas prévus à l'article 3^{quinq}ies soit éliminée. En effet, ce n'est pas parce que le Comité d'investissement a dû donner son avis, que la S.N.I. peut être dispensée de l'obligation, en cas d'offre publique d'achat, de prendre l'avis de la société intéressée. En effet, les deux types d'avis ne sont pas les mêmes et les responsabilités ne sont pas identiques.

Voir :

812 (1975-1976) :

- N° 1 : Projet transmis par le Sénat.
- Nos 2 et 3 : Amendements.
- N° 4 : Rapport.
- Nos 5 et 6 : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1975-1976

23 MAART 1976

WETSONTWERP

houdende organisatie
van het economische overheidsinitiatief.

AMENDEMENTEN
VOORGESTELD DOOR DE HEER CLERFAYT.

Art. 2.

A. In hoofdde.

In § 3, op de eerste en de tweede regel, de woorden « Behalve in de gevallen bepaald in artikel 3^{quinq}ies » weglaten.

VERANTWOORDING.

De Bankcommissie stelt als regel dat degenen die een openbaar aanbod tot aankoop doen, het advies van de raad van beheer van de betrokken vennootschap moeten inwinnen.

Aangezien de overheidsholding op dezelfde voet zal komen te staan als de particuliere holdings en dus de door de Bankcommissie opgelegde procedure zal moeten volgen, is de hele § 3 overbodig.

Die paragraaf kan echter gehandhaafd blijven indien de uitzondering ten behoeve van de in artikel 3^{quinq}ies bepaalde gevallen vervalt. Omdat het investeringscomité zijn advies heeft moeten geven, is de N.I.M. daarom nog niet ontslagen van de verplichting in geval van een openbaar aanbod tot aankoop het advies van de betrokken vennootschap in te winnen. Het gaat immers om een ander soort advies en ook de verantwoordelijkheden zijn niet dezelfde.

Zie :

812 (1975-1976) :

- Nr 1 : Ontwerp overgezonden door de Senaat.
- Nrs 2 en 3 : Amendementen.
- Nr 4 : Verslag.
- Nrs 5 en 6 : Amendementen.

B. En ordre subsidiaire.

Supprimer le § 3.

JUSTIFICATION.

Ce § 3 est superflu car de toutes façons, la Commission bancaire impose à toute société qui veut faire une offre publique d'achat de prendre l'avis de la société intéressée, compte tenu de l'exception prévue au § 3 en faveur des cas correspondants à ce qui est prévu à l'article 3quinquies, il est préférable de supprimer tout le § 3, pour que les procédures soient les mêmes dans tous les cas.

Art. 18.

Remplacer le deuxième alinéa par ce qui suit :

« Le prix sera fixé par la cour d'appel de Bruxelles. La cour pourra recourir à tous les moyens d'experts qu'elle jugera nécessaire d'utiliser pour s'éclairer. Les experts désignés auront accès sans restriction, au même titre que les commissaires de sociétés, aux livres, comptes et documents de la S. N. I. et des sociétés dans lesquelles elle a une participation. »

JUSTIFICATION.

Ce n'est pas seulement en cas de désaccord que le pouvoir judiciaire doit intervenir dans la fixation du prix de rachat des actions de la S. N. I. mais dès le point de départ, afin d'assurer que le prix offert soit équitable et uniforme.

D'ailleurs, le système de recours devant les tribunaux de première instance, organisé par le projet, ouvre la porte à de longs délais avant que le prix soit fixé, en cas de contestations, compte tenu des appels possibles. En outre, et surtout, ce système rend possible la fixation de prix différents par les divers tribunaux de première instance. On pourrait aboutir ainsi à un prix qui n'est pas uniforme pour tous les détenteurs actuels d'actions de la S. N. I. En outre, si, par suite d'un recours, le tribunal majore le prix offert, quel sera le sort de ceux qui l'avaient accepté ?

Bref, il y a lieu d'organiser un autre système que celui prévu à l'article 18.

G. CLERFAYT.

B. In bijkomende orde.

Paragraaf 3 weglaten.

VERANTWOORDING.

Paragraaf 3 is inderdaad overbodig, want de Bankcommissie legt in ieder geval aan een vennootschap die een openbaar aanbod tot aankoop doet, de verplichting op om het advies van de betrokken vennootschap in te winnen. Rekening houdend met de in § 3 bepaalde uitzondering voor de gevallen die overeenstemmen met wat in artikel 3quinquies is voorgeschreven, is het verkieslijk de hele § 3 weg te laten opdat de aan te wenden procedure in alle gevallen dezelfde zou zijn.

Art. 18.

Het tweede lid wordt vervangen door wat volgt :

« De prijs wordt vastgesteld door het hof van beroep te Brussel. Het hof zal een beroep mogen doen op alle deskundige middelen die het noodzakelijk acht om zich te laten voorlichten. De aangeduide deskundigen zullen, zoals de commissarissen van vennootschappen, onbepaald toegang hebben tot de boeken, rekeningen en documenten van de N. I. M. en van de vennootschappen waarin zij een participatie heeft. »

VERANTWOORDING.

Het is niet alleen in geval van onenigheid dat de rechterlijke macht moet optreden om de aankoop prijs van de aandelen van de N. I. M. vast te stellen, maar wel vanaf het begin, teneinde ervoor te waken dat de aanbevolen prijs billijk en eenvormig is.

Het systeem van de vaststelling van de prijs door de rechtbanken van eerste aanleg, zoals dit door het ontwerp is geregeld, kan, gelet op het mogelijke beroep aanleiding geven tot lange termijnen vooraleer de prijs vastgesteld wordt wanneer geen overeenstemming is bereikt. Daarenboven maakt een dergelijk systeem het vooral mogelijk dat door de verschillende rechtbanken van eerste aanleg ook verschillende prijzen worden vastgesteld. Zo zou men kunnen komen tot een prijs die niet dezelfde is voor alle huidige aandeelhouders van de N. I. M. En wat zal het lot zijn van hen die de prijs hebben aanvaard en de rechtbank, ingevolge een beroep, de aangeboden prijs nadien verhoogt ?

Kortom, er moet een andere regeling vastgesteld worden dan die waarin artikel 18 voorziet.